

ESPLAIS LITERARIS

Any V

OLOT, ABRIL DE 1925

Núm. 30

LA CAMPANA DE SANT MARTI DE CANIGÓ

*A monsenyor Juli Carsalade du Pont
en la vinticinquena de son Episcopat*

(Fragment)

.

*Monsenyor, si en aquesta gran diada
no he pogut comparèixer (freturós
com estich de rependre l'abraçada
qu'al Canigó va relligarme a vós
quan la patria, la fé y la poesia
nos feren bessons d'ànima a tots dos;)
si no he pogut encara, en companyia
dels amichs perseguits per un mal fat,
tornarvos la campana qu'algun dia
cantà en vostre cloquer, y en lloch sagrat
ara apayvaga l'ansia de tornarhi
y espera esclava'l jorn de llibertat;
per oblit no ho prenguessiu,—ni pensarhi,
Monsenyor,—qu'a la vera estimació
tant li fa vent en popa com contrari.
Amichs vostres ho son per devoció
y en totes sòrts; y fém a l'hora d'ara
de vostre jubiléu jubiliació.
En pach d'aquest afecte qu'ens amara
y'ns du a vós estènèu: les dues mans
y des de vostra glorià, com un Pare,
benehiu, Monsenyor, als catalans.*

FRANCESCH MATHEU

LA PRIMAVERA

A mon còsi Lluís Rius

Altres anys havies vist
 transcórrer la primavera
 tota plena de perfums
 de cançons i de bel·leses.
 i tantes gamades flors
 créixer en mig les vernedes
 i la llum del Sol de Maig
 més ufana i més potentia:
 els boscos, les fondes vallès,
 els ubacs, les altes serres
 vestir-se mantells brodats
 de flors i de fulles tendres;
 i els festosos papellons,
 en arribant al cap vespre,
 volar en mig dels vergers
 i dormir entre floreles.
 Tu senties als matins
 cantar a les cadernerres

i les remors dins del bosc
 ritmejant la cansó eterna:
 reflexar els gasarrons
 i els rossinyols cants de festa
 en mitj dels arbres florits
 de les frondoses arbredes:
 i durant el més d'Abril
 cantar a les oranetes
 tot creuant sota el Cel blau
 tot revolant hi a paretles.
 Mes encara que els demés anys
 vejessis fets maravelles
 i el teu cor tan plaentment
 fruis aquestes fineses;
 aquest any amb ton amor
 prou te semblaran mes belles
 i trobaràs més que mai
 formosa la primavera.

MARIA MERCE DEVESA

CARNET DE PROSES

PRIMAVERA:

Et donc timidament la benvinguda, quasi segur que no la necessites, puix qui no t'ha sentit, encara que hagi vingut poruga?

Les cançons represes per els tendres ocelllets, el verd mantell, que està cobrint els camps, i la remor del vent que és més suau, t'han descobert el vel on t'amagaves, i t'hem vist aleshores com creixies, tota franca i humil, portant un dolç somriure a tots els rostres.

Hem escoltat com et cantaven els poetes, i t'hem vist saborejar llurs obres; hem recordat com un ressó llunyà aquells versos, que M. Navarro posa a les cordes de sa inspirada lira, per dar-te la benvinguda.

Va engendrar-la un raig de sol
 tota blanca i lluminosa
 i a l'entorn de son bresol
 hi cantà tres jorns l'alosa...

I he dit abans que té la dava tímid, perquè no sé oferir-te-la millor; però m'hi atrevesc perquè m'ha eixit sincera, per tal com té la donca amb tot el cor.

ANTONI DOT ARXÉ.